

I forligsteksten står der, at teknikermodellen skal anvendes. Her i L 162 står der, at hele Fødevareministeriet kan komme på tale. Med et citat fra bemærkningerne: »ansatte i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri ... der ... er bemyndiget hertil.« Vi må se på i udvalgsbehandlingen, om der er belæg for at udvide personsikeren sådan i forhold til forligsteksten.

Yderligere følger det af L 162, at der lovgives, selv om arbejdsgrupperne, der endnu arbejder, endnu ikke har afleveret en anbefaling til forligspartierne. Vi mangler at diskutere anbefalingerne i forligskredsen, vi mangler at tage stilling til dem.

Endelig er det sådan, at det i L 162 foreslås, at teknikere fra Plantedirektoratet skal foretage velfærdskontrollerne. Det står der ikke noget om i forligsteksten. Der står teknikermodellen, og det må vi også have grundigt vendt i udvalgsarbejdet.

De andre syv punkter er uhyre sympatiske, og dem mener vi at det er helt rimeligt at få gennemført. Men det er et problem at fremsætte et lovforslag, der er så facetteret. Når der er syv punkter, som er åbenlyst sympatiske, og tre punkter, som skal belyses rigtig grundigt, er det ikke særlig godt.

Det Radikale Venstre er henholdende, indtil vi får belyst de spørgsmål, som jeg har stillet, og de skal belyses tilfredsstillende i udvalgsarbejdet.

Kl. 17:41

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Jeg siger tak til ordføreren. Vi går videre til ordføreren fra Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 17:41

(Ordfører)

**Per Clausen (EL):**

Umiddelbart troede jeg jo, at det var udtryk for en smart og lidt snedig taktik fra regeringens side, at den havde spredt veterinærforliget over så mange love som muligt for på den måde at kunne få så mange andre ting igennem med et sikkert flertal. Så det er selvfølgelig lidt overraskende at høre fru Bente Dahl sige her, at netop det, at man har puttet forligsstof ind i lovforslaget, gør, at Det Radikale Venstre er tvivlende over for, om de vil stemme for det eller ej. Men jeg synes, det er godt nok, at der er opmærksomhed på, hvordan de forlig, man laver, implementeres eller gennemføres. Jeg tror, at det er noget, man kan anbefale, når man laver forlig i almindelighed og ikke mindst med den nuværende regering. Så det ser jeg frem til at vi kan få en

spændende og interessant uddybende drøftelse af i udvalget.

Der er to ting, jeg vil fremføre, som Enhedslisten ikke er enig i i det lovforslag, der ligger. Det første vedrører veterinærforliget – og det er ikke, fordi Enhedslisten ikke er med i forliget, at vi afviser i hvert fald et enkelt punkt her; det er, fordi vi faktisk synes, at det, der er den formulerede hensigt, nemlig at sikre bedre dyrevelfærd, ikke indfries. Det er jo den model, hvor man har sagt, at man i stor udstrækning vil overlade kontrollen med velfærden i dyrebesætningerne til teknikere. Hvis man læser lovforslaget og bemærkningerne til det, står det jo hen i det uvisse, hvad det er for nogle teknikere, der skal stå for den her kontrol, hvad deres uddannelsesmæssige baggrund skal være osv. Det har vi tidligere spurgt til og har fået uklare svar på fra dem, vi har spurgt, og jeg går da ud fra, at vi i hvert fald i løbet af udvalgsarbejdet får klargjort, hvad det er for nogle kvalifikationer, man formoder og går ud fra de her teknikere skal have. Pointen er jo, at man ikke løser den udfordring, at vi har mangel på dyrlæger, ved sådan at opfinde et nyt begreb uden at konkretisere, hvad det handler om.

Det andet problem, som vi synes der er i det her, er, at det jo fremgår, at teknikerne så, hvis de finder et eller andet, som de mener en dyrlæge skal se på, skal tilkalde en dyrlæge. Det betyder altså, at der i det forløb, hvor man opdager noget, man synes er tvivlsomt, altså er god mulighed for, at landmanden kan blive opmærksom på, at teknikerne er særlig kritisk indstillet over for det. Det synes vi faktisk også kan skabe nogle vanskeligheder.

Nu er det faktisk sådan, at Enhedslisten anerkender, at der er dyrlægемangel, og derfor er vi jo sådan set også indstillet på at drøfte, om man kan bruge teknikere i team med dyrlæger til at udføre en del af arbejdet. Vores udgangspunkt er bare det, at der altid skal være en dyrlæge med, når man gennemfører de her kontroller. Hvis man gør det på den måde, er spørgsmålet så selvfølgelig, om man så opnår nogen besparelse, eller om det måske snarere bliver lidt dyrere. Vi er jo sådan set åbne over for, at noget godt kan blive dyrere, hvis man skal løse et problem på et område, hvor man mangler den allerbedste arbejdskraft.

Det er altså det første område, hvor vi er afvisende over for det, som regeringen foreslår, og jeg kan allerede nu sige, at vi selvfølgelig vil stille nogle spørgsmål til det, men vi vil da også